

Sygnatura akt III U 331/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 04 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 04 kwietnia 2014 r. w Koninie

sprawy **Ł. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o rentę socjalną

na skutek odwołania Ł. S.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 20.02.2013r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje Ł. S. prawo do renty socjalnej od 01 września 2012r. do 31 stycznia 2016r.

Sygn. akt III U 331 / 13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lutego 2013 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił Ł. S. prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 14.02.2013 r. nie stwierdzono stanu całkowitej niezdolności do pracy pozostającej w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed 18 rokiem życia tj. (...)(...) r. lub w trakcie nauki tj. do 31.08.2007 r. oraz od 1.09.2008 r. do 31.01.2009 r. Zatem nie została spełniona przesłanka konieczna do przyznania prawa do renty socjalnej.

Z decyzją tą nie zgodził się Ł. S. wnosząc odwołanie. Wnioskodawca domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty socjalnej oraz przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego psychiatry na okoliczność, że jest całkowicie niezdolny do pracy.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

Ł. S., ur. (...), złożył w dniu 27.09.2012 r. wniosek w organie rentowym o przyznanie prawa do renty socjalnej. Do wniosku ubezpieczony dołączył zaświadczenie o stanie zdrowia i kartę informacyjną z leczenia szpitalnego. Na wezwanie organu rentowego wnioskodawca dołączył także zaświadczenia dotyczące okresów odbywania nauki, z których wynika, że w latach 2004 – 2007 był uczniem 3-letniego Liceum Ogólnokształcącego w systemie zaocznym oraz był słuchaczem (...)Policealna Szkoła (...)w P. w okresie od 1.09.2008 r. do 31.01.2009 r. Orzeczeniem z dnia 27.11.2012 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że Ł. S. nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Od tego orzeczenia ubezpieczony wniósł sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS, która w dniu 14.02.2013 r. także uznała, że odwołujący nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Powyższe orzeczenie stanowiło podstawę wydania zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią **art. 4 ust. 1** ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. 2013. 982. t.j.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Osobie, która spełnia powyższe warunki przysługuje:

- 1) renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- 2) renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Jak wynika z treści powołanego przepisu świadczenie jakim jest renta socjalna przysługuje osobie, która jest całkowicie niezdolna do pracy, przy czym niezdolność ta jest wynikiem naruszenia sprawności organizmu, które powstało u osoby uprawnionej przed 18 rokiem życia bądź też w trakcie nauki w szkole do 25 roku życia albo też w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

W przedmiotowej sprawie okolicznością sporną było to czy wnioskodawca jest osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w okresach wskazanych w powołanych przepisach. Jak wynika z treści art. 5 powołanej ustawy ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik Zakładu, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227).

W rozumieniu powyższej ustawy całkowicie niezdolna do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W celu wyjaśnienia kwestii spornej Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych – specjalistów z dziedziny psychiatrii.

Na podstawie wydanych opinii Sąd ustalił, że u odwołującego występują zaburzenia obsesyjno - kompulsywne oraz schizofrenia paranoidalna. Schorzenia te powodują, że odwołujący jest osobą całkowicie niezdolną do pracy i utracił zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Jako początek całkowitej niezdolności do pracy biegły M. G. wskazał 22.09.2010 r. tj. datę rozpoczęcia przez odwołującego leczenia u prof. R. i od tego momentu odwołujący leczy się systematycznie a w historii choroby brak jest informacji o istotnej i długotrwałej poprawie stanu zdrowia umożliwiającej odzyskanie choćby częściowej zdolności do pracy. Naruszenie sprawności organizmu, które obecnie powoduje całkowitą niezdolność do pracy, nastąpiło w ocenie biegłego już w styczniu 2007 r. W dniu 8.01.2007 r. ubezpieczony zgłosił się bowiem do gabinetu psychiatrycznego i wówczas stwierdzono występowanie zaburzeń psychicznych. Wtedy jednak nasilenie objawów nie było tak znaczne, a podjęte leczenie przyniosło okresowa poprawę tak, że odwołujący podjął dalszą naukę oraz inne aktywności życiowe. Później jednak doszło do nasilenia

zaburzeń, które skutkowały rozpoznaniem schizofrenii paranoidalnej i koniecznością podjęcia systematycznego leczenia, w tym także leczenia szpitalnego. Obecnie więc odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy na skutek naruszenia sprawności organizmu, które powstało wcześniej tj. w styczniu 2007 r. bowiem już wówczas stwierdzono występowanie zaburzeń psychicznych. Całkowita niezdolność do pracy jest okresowa bowiem istnieją pozytywne rokowania co do poprawy stanu zdrowia wnioskodawcy w okresie 2 lat od badania przez biegłego psychiatrę (13.01.2014 r.). W tym czasie odwołujący wymaga kontynuowania systematycznej farmakoterapii oraz zintensyfikowania psychoterapii co może przynieść pozytywny efekt umożliwiającą powrót do aktywności zawodowej.

Na podstawie opinii biegłych psychiatrów M. R. i M. G. Sąd przyjął, że Ł. S. jest całkowicie niezdolny do pracy bowiem utracił zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a niezdolność ta jest okresowa. Całkowita niezdolność do pracy jest wynikiem naruszenia sprawności organizmu, które powstało u wnioskodawcy już w styczniu 2007 r., a więc w okresie kiedy kontynuował on naukę w szkole (w latach 2004 – 2007 był bowiem uczniem Liceum Ogólnokształcącego w systemie zaocznym).

Zdaniem Sądu opinie biegłych psychiatrów są spójne, logiczna i wyczerpujące. Biegła M. R. wprawdzie początkowo wskazywała, iż odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy od 1.03.2012 r., a zaburzenia występujące wcześniej (przed ukończeniem nauki w szkole) nie wywoływały całkowitej niezdolności do pracy, jednak w swoich ustnych wyjaśnieniach złożonych na rozprawie w dniu 5.11.2013 r. biegła potwierdziła, że obecna całkowita niezdolność do pracy jest wynikiem zaburzeń, które występowały u wnioskodawcy wcześniej tj. w okresie nauki w szkole. Potwierdził to także w swojej opinii biegły M. G., który wskazał wyraźnie, że zaburzenia psychiczne należy datować od dnia 8.01.2007 r. Wówczas bowiem odwołujący zgłosił się do gabinetu psychiatrii A. C. i już wówczas pojawiło się podejrzenie schizofrenii. Podjęte jednak wówczas leczenie przyniosło krótkotrwałą poprawę funkcjonowania odwołującego ale w dalszej perspektywie stan ten się pogorszył i wymagał systematycznego leczenia psychiatrycznego od 22.09.2010 r.

Podkreślić należy, że w świetle powołanego przepisu art. 4 ustawy o rencie socjalnej pojęcia "całkowita niezdolność do pracy" i "naruszenie sprawności organizmu" nie są tożsame i mogą powstać w różnych momentach. Możliwe jest więc, że całkowita niezdolność do pracy powstanie później niż naruszenie sprawności organizmu. Może się zdarzyć, że zmiany chorobowe u osoby, u której doszło do naruszenia sprawności organizmu, nasiliły się do tego stopnia, że uniemożliwią jej wykonywanie jakiegokolwiek pracy. Tak więc zasadnicze znaczenie ma to, że naruszenie sprawności organizmu, z powodu którego doszło do całkowitej niezdolności do pracy musi powstać w okresach wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 1-3 ustawy 2003 r. o rencie socjalnej. Całkowita niezdolność do pracy musi pozostawać w związku przyczynowym z naruszeniem sprawności organizmu powstałym w okresach wynikających z przepisu art. 4 ust. 1 pkt 1-3 ustawy 2003 r. o rencie socjalnej.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie na podstawie opinii biegłych można ustalić, że wnioskodawca jest osobą całkowicie niezdolną do pracy i niezdolność ta pozostaje w związku przyczynowym z naruszeniem sprawności organizmu, które powstało w okresach wskazanych w art. 4 ust. 1 pkt. 2 ustawy tj. w trakcie nauki w szkole przed ukończeniem 25 roku życia.

Zauważyć należy, że opinie biegłych psychiatrów nie były kwestionowane przez organ rentowy choć były one odmienne od orzeczenia komisji lekarskiej ZUS. Natomiast opinię tę kwestionował odwołujący a zarzuty pod adresem opinii dotyczyły początku powstania całkowitej niezdolności do pracy. W ocenie Sądu zarzuty te są chybione i w okolicznościach niniejszej sprawy nie mają istotnego znaczenia. Jak wskazano wyżej do nabycia prawa do renty socjalnej nie jest wymagane by całkowita niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w art. 4 ust. 1, może ona bowiem powstać później, ważne natomiast jest by pozostawała w związku przyczynowym z naruszeniem sprawności organizmu, które powstało m.in. w okresie nauki w szkole i ta okoliczność w toku postępowania została wykazana. Tym samym Sąd nie znalazł podstaw do uzupełnienia opinii biegłych bowiem przeprowadzone dotychczas postępowanie dowodowe w sposób dostateczny wykazało, że wnioskodawca spełnia przesłanki do nabycia prawa do świadczenia jakim jest renta socjalna.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd , na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy rentę socjalną od miesiąca, w którym złożono wniosek o to świadczenie na okres do 31.01.2016 r. tj. na okres 2 lat od badania przez biegłego psychiatrę.

SSO E. Majewska